

ЗОРНИЦА

ЕВАНГЕЛСКО
ПЕРИОДИЧЕСКО
СПИСАНІЕ.

ГОД. 5.

ЦАРИГРАДЪ, ДЕКЕМВРІЙ 1869.

БРОЙ 12.

НЪЩО ЗА СЪНИЩА-ТА.

Человѣчески-тъ чувствованія никога не прѣставатъ. Тѣ дѣйствуватъ деня, а даже и ноця когато человекъ си лѣгнува за отпочиваніе. Тѣ нѣкога дѣйствуватъ въ най дѣятеленъ начинъ у спаніе-то, и до толкова, щото человекъ става по уморенъ въ сънъ-тъ отъ колко-то въ дневны-тъ трудове. Отъ тѣхъ непрѣстанны чувствованія сѣ разны-тъ чудноваты и странны сънища въ спаніе-то. Сънища-та, като една важна часть отъ животъ-тъ на всякой человекъ, а и като нѣща не малко любопытны, привличали сѣ вниманіе-то на человекъ-тъ още отъ дрѣвность-тѣ. Мнозина сѣ искали да кажатъ, мнозина и днесъ казватъ, че сънища-та сѣ прѣдвѣщанія на нѣкои идущи събитія. Отъ това сѣ и прѣтенци-тъ на нѣкои че могатъ да тълкуватъ сънища-та, и сѣ издали и смѣшнѣ-тъ книгъ *„Сънотълкуватель.“* Казва ся че Богъ явилъ нѣкои отъ идущи-тъ събитія на пророцы-тъ чрѣзъ сънища. Отъ тука зимать начало-то си и сънотълкуватели-тъ. Но трѣбва да забѣлжимъ че онія сънища бѣхъ съвсѣмъ отличны отъ общи-тъ. А днесъ, като наука-та приспособява человекъ, да издирва истиннѣ-тъ причинѣ на всяко нѣщо, намира ся че сънища-та не сѣ прѣдвѣщанія на идущи събитія, но сѣ въобще слѣдствія отъ вечеряніе-то и отъ тѣлесно-то положеніе въ спаваніе-то на съновающій-тъ.

Като сѣмъ увѣренъ че най първи-тъ утрѣнни разговори на много домове изъ Българіѣ сѣ, за кой какво е сънувалъ прѣзъ ноцъ-тъ; и като ся надѣвамъ че ще ся ползувать онія които часто стра-

дать отъ лоши сънища, привождамъ слѣдующо-то мнѣніе на единъ *„Журналъ врѣхъ здравіе-то,“* издаванъ въ единъ отъ най просвѣщенны-тъ народы.

Ето що казва той :

“ Когато человекъ си лѣгнува да спи по добръ е да лѣгнува на дѣснѣ-тъ си странѣ, защото тогава положеніе-то на стомахъ-тъ прилича на положеніе то на едно шише наведено съ устіе-то на долу. Така чрѣзъ силѣ-тъ на тежинѣ-тъ стомахъ-тъ по лесно ся испражнява отъ вещество-то що е въ него. Ако ли той лѣгнува на лѣвѣ-тъ си странѣ, тогава испражняваніе-то на вещество-то въ стомахъ-тъ прилича на изваждане-то вода отъ гыранъ (бунаръ). Слѣдъ като си лѣгне человекъ, нека земе тѣло-то му желаніе-то си положеніе. Ако той заспи на грѣбъ-тъ си (възнакъ), а особенно слѣдъ много яденіе, тогава тежина-та на смилателны-тъ орѣдія и на ястіе-то като налѣгне голѣмѣ-тъ венѣ (крвоноснаж жилѣ) на тѣло-то близу при грѣбнакъ-тъ, натиска ѣхъ, и много или малко въспира теченіе-то на кръвъ-тъ. Ако това натисканіе е само малко спаніе-то става спокойно, и ся производять непрятны сънища. Ако ли ястіе-то е скорашно и много, това натисканіе става по силно. И тогава ужасны-тъ чувствуванія въ сънъ-тъ; като че пада въ нѣкоѣхъ страшнѣ пропасть, че го гони нѣкой дивъ звѣръ или че ся намира въ други нѣкои страшны опасности, и мѣчни-тъ му трудове за да ся освободи отъ тѣхъ събужда го и пропусчатъ запрѣнѣ-тъ кръвъ. Така человекъ ся събужда въ голѣмъ страхъ и трепераніе, едвамъ възможенъ

да поеме диханіе-то си и крайно омало-мощенъ, споредъ стъпенъ-тъ на стираніе-то на кръвъ-тъ, и споредъ силъ-тъ на трудове-тъ които е положилъ за да ся освободи отъ страшни-тъ тѣя опасности. Но когато спящій не може да ся освободи отъ опасность-тъ, когато той падне у пропасть-тъ и тѣло-то му ся разруши, тогава що слѣдва? Тогава слѣдва смърть! Така умиратъ мнозина, за които, като ги намѣрятъ на сутринь-тъ мъртвы на лѣгла-та имъ казватъ, че "тѣ снощи бѣхъ съвсѣмъ здрави, както и прѣзъ други-тъ дни" и още, често ся прибавя че "само ядохъ повече отъ потребно-то." Наше-то мнѣніе е че много-то яденіе е причина за смърть-тъ на повече-то отъ оныя които си лѣгнуватъ вечеръ здрави, безъ да ся събудятъ никога.

Възможность-та обаче на тѣхъ скърбниъ истинъ е доволна причина да ся задържа всякой уменъ чловѣкъ отъ много яденіе, а особно вечеръ. А това е ясно познато, че причина-та отъ който спящій ся събужда съ болѣзненъ холеръ, или съ други болести, които много скоро докарватъ смърть, вѣроятно трѣбва да ся гледа въ кѣсно-то и много-то яденіе отъ вечеръ-тъ. Истинно-умный чловѣкъ избира безопаснъ-тъ странъ. Защото онѣ чловѣци които ядѣтъ три пѣти на день съвсѣмъ ся задовольаватъ вечеръ-тъ съ малко студень хлѣбъ и масло, и еднѣ чашъ нѣкое топло пыліе. При таквъзъ вечерѣхъ, нѣма страхъ за умираіе отъ гладъ. И онѣи който така вечерѣхъ скоро добыва добръ охотъ за подхапкъ която общава чловѣку благоприятенъ день."

Умолявамъ всички-тъ читатели, които често сѣ изложени на страшни сѣнища и ся смущаватъ за прѣдвѣщанія-та имъ, да опятатъ горнѣ-то мнѣніе, и ся надѣвватъ, че ще избѣгнатъ много отъ пощны-тъ опасности. Ив. А. Т.

АЛАВАСТРЕНЪ-ТЪ СѢДЪ.

Когато любезна-та Марія пристѣпила съ алавастренъ-тъ си сѣдъ при Иисуса, когато сѣдѣлъ Той въ кѣщѣ-тъ Симона, и възликала скапоцѣнно-то пардово миро на главъ-тъ Му, нѣкои си помамрали и казали: защо тая пагуба? но Спаситель-тъ видѣлъ въ това дѣло, изразяваніе-то на нейнъ-тъ привѣрженно-

сть къмъ Него и изрекъ тѣзи думы: "Истиннъ ви казувамъ, дѣто и да ся проповѣда това Евангеліе по всичкый-тъ свѣтъ, ще ся казува за нейнъ споменъ и това което тя сторѣ."

Колко малко е мыслила тя за славъ-тъ която имаше да ся отдава ней въ подирны-тъ вѣкове! Колко много чловѣци има на свѣта които сѣ ся трудили и ся старали съ надеждѣ да придобѣѣтъ едно безсмъртно име. Каквы голѣмы зданія сѣ были създаны за да опазватъ имена-та на зидатели-тъ, но напрасно; даже имена-та на онѣзи мѣжѣ които сѣ градили славны-тъ пирамиды въ Египетъ сѣ ся загубили отъ свѣта, а повѣствованіе-то за любовь-тъ на тѣзи женѣ и за нейнъ-тъ самоотвѣрженность и нейно-то смиrenomудріе прѣдало ся е намъ отъ вѣкове-тъ на древность-тъ и днесъ е прѣсно и насладително за всичкы които любятъ Евангеліе-то, колкото бѣше въ онова врѣме когато е станѣло въ кѣщѣ-тъ на Симона.

Не сѣ голѣмы-тъ ни дѣла които най много угрождаватъ на Господа; отъ любовь-тъ ни що происхождатъ дѣла-та; голѣмы ли сѣ, малкы ли сѣ, тѣзи сѣ които сѣ угодни Нему. Една чаша водѣ дадена въ Негово-то име нѣма да загуби заплатъ-тъ си.

Тѣзи малкы нѣща показватъ любовь-тъ ни къмъ Иисуса по ясно и по съвршенно отъ голѣмы-тъ и славны-тъ ни дѣла.

Чловѣкъ и да е непознатъ намъ ще влѣзе въ еднѣ запаленъ кѣщъ за да ны отърве отъ огнь-тъ, но онѣи който ще търси нашъ-тъ угодность въ малкы нѣща и който гледа да опазва частны-тъ наши интереси, той трѣба да ны любѣ; тѣзи малкы дѣла само отъ любовь происхождатъ.

Като е тѣй, трѣба ли нѣкой да каже, "азъ какво могъ да сторѣхъ за Господа?" Нѣмамъ нѣкое высоко ученіе, нито дарбъ на говореніе, щото да пишѣхъ книги, или съ краснорѣчивъ языкъ да благовѣстувамъ Негово-то име. Сирѣмахъ съмъ, простъ съмъ, какво могъ да сторѣхъ? Таквызи окаюванія нѣматъ си мѣсто, защото врата отворены има навредъ около насъ чрѣзъ дѣто да влѣземъ и да работимъ за Оногова когото любимъ защото Той най напрѣдъ възлюби насъ.

гольмо слѣдствие отъ малкъ причинъ.

Единъ единороденъ сынъ на една вдовица зель еднажъ скрѣшомъ отъ одного съсъда едно яйце, което отнесъл на майкѣ си: тя го зѣла съ извинение че за толкозъ нѣщо не ся прѣстъпва заповѣдѣта Божія.

Но това майчино му хладнокрѣвие станало слѣдъ малко врѣме съвършено съсыпване на младый-тъ; защото той начѣлъ полека лека да краде овощія и кокошки; а най сетѣ начѣлъ да обира къщи и продавницы (дуканы).

Но това негово знаніе и художество не было полезно нему за дълго врѣме, защото хванѣтъ былъ отъ правителството и осѣденъ въ тъмницѣ и желѣза долѣ е живъ. Често говорилъ въ затворъ-тъ съ искрено покаяніе, "Наистинѣ грѣшѣхъ и азъ, но най много майка ми, която, ако мя бѣше наказала добръ, когато откраднѣхъ яйце-то, не щѣхъ другый пѣтъ нито помисли да сторѣхъ такова нѣщо, и за туй да лежѣ въ тѣзи страшнѣ тъмницѣ.

Колко майки ставатъ причина на съсыпване-то на челядь-тѣ си, като имъ прощаватъ грѣшки, съ извинение че сѣ малки и никакви грѣшки-тѣ имъ. Не е ли много по добръ таквозъ момче да живѣе сиромашки и честно, а не изобилно и съ име на крадецъ, злодѣецъ и бесчестенъ чловѣкъ? Праздний-тъ и лѣнивый-тъ непрѣменно пада въ сиромашѣ, и тогазъ е понужденъ, ще не ще, да краде да ся храни. За това сте длѣжни, малкъ читатели, да работите за да придобывате пужды-тѣ за живѣаніе съ работѣ и трудолюбіе: "Който е кракъ да не краде вече, но нека ся труди да работи съ рацѣ-тѣ си, за да има да дава на оногозъ що има нуждѣ." Еф. 4; 28.

Списатель-тъ на това повѣствованіе прѣскочилъ най главный-тъ членъ: сир., че кражба-та испѣжда чловѣка изъ небето и приготвя душѣ. тѣ за вѣчѣ мѣкъ.

Бѣди внимателенъ.

Единъ старецъ приказвалъ че, кога былъ момче, отивалъ въ училище-то на единъ учитель, който былъ много искусенъ да открыва небрежливѣ-тѣ ученицы. Единъ день, понеже станѣло голѣмъ глѣлъ въ училище-то, рекълъ на ученицы-тѣ си, дѣца, гледамъ че едни сѣ небрѣжливы и невнимателны, моѣхъ вы, да

внимаете въ книги-тѣ си, и който отъ васъ види ближній-тъ си че е небрежливъ да го покаже менѣ.

Добръ, сега да видишь, рекохъ азъ въ себе си, тукъ е онзи Георгій, на когото желеѣхъ да си отвърнѣ! Ще го пазѣхъ, и като го видѣхъ че е небрежливъ ще го обадѣхъ на учитель-тъ за да го накаже.

Вардихъ прочее, и тутакси като го видѣхъ че гледа насамъ натамъ, обадихъ го на учителя.

А отъ дѣ знаешъ че той е невнимателенъ? попыталъ учитель-тъ.

Видѣхъ го, отговорихъ азъ.

А какъ можаше да го видишь, ако имаше ты очи-тѣ си прилѣпены, както трѣбва, въ книгѣ-тѣ си? И тукъ ся открыхъ че азъ бѣхъ невнимателенъ, а не Георгій. Отъ тогазъ ся зарѣкохъ вмѣсто да губѣхъ врѣме-то си за да открѣхъ грѣшки-тѣ на другы-тѣ и да ги укорѣхъ, да ся стараѣхъ и да радѣхъ да сѣмъ внимателенъ и прилѣженъ.

Благовонны овощія.

Въ островы-тѣ на Малукъ близу прилавъ, подъ равноденственный-тъ кракъ, произвождатъ ся изобилны ароматы, каремфилъ, капелла (дарчинъ), меришави орехы, зиндживеръ, чернъ пиперъ, кафе, захарска трѣсть, а още оризъ, овощія и другы нѣща. Тѣзи острови открыти были на 1511 години отъ Портогаллы-тѣ; а днесъ принадлежатъ едни на Олландіѣ, а другы на независимы султаны. Но Портогаллы-тѣ иматъ още тамъ нѣколко притѣжанія.

Дрѣвце-то на каремфилъ-тъ е досга голѣмо и выжгы зелено, на което трупъ-тъ ся простира до чрѣсла-та на чловѣка; вѣтвы-тѣ му зематъ тогазъ пирамидовидно начертаніе, и листіе-то му приличатъ на дафиновы; цвѣтъ-тъ му е като трендафилъ-тъ, а кора-та му маслиновидна. Любопытно е че това дърво дава повече плодъ отъ едни-тѣ странѣ нежели отъ другѣ-тѣ споредъ врѣмената: и въ начало-то плодъ-тъ му е бѣлъ, но колкото узрѣва почервенѣва, и като изсѣхне става черникавъ. Дваждъ въ години-тѣ става плодобріе-то му, първото по Рождество Христово, а второ-то по Іулія, или около двѣ-тѣ слѣяцестоянія, когато въ онѣзи страны е въздухъ-тъ повече размѣсенъ; по въ зимно-то

слизницестояніе, каремфилъ-тъ е по топлъ, понеже тогазъ слънце-то ся намѣрва тамъ направо отъ горѣ или на зенитъ-тъ. Когато е година-та топла и безводна, въ всякой отъ островы-тъ набиратъ 300 или 400 пахара (мѣра на онѣзи мѣста); а плодобріе-то на всички-тъ Молуку става 400,000 литры каремфилъ.

Дърво-то на каремфилъ-тъ обыкновенно расте отъ само себе си въ горскы-тъ страны, и до нѣкога ся знаели че прѣсадено по полета-та изсъхнувало, но Оландци-тъ опытали и видѣли че ся прѣсажда и успѣва по добръ въ поленскы-тъ мѣста. Струвало имъ ся още че само въ петь-тъ острова, които ся выкатъ особно Молуку, растѣло было дърво-то на каремфилъ-тъ, но послѣ ся намѣрило и въ много други отъ околны-тъ, въ които ся распространило име-то на Молуку-тъ. Днесъ ся выкатъ така и онѣзи между Филипповы-тъ и Іавѣ. Нѣкое врѣме Оландци-тъ искали да ся ползуютъ само тѣ отъ трговіи-тъ на това произведение, за туй ся мѣчили да искоренягъ съ насилство или лукавство всички-тъ дърва на каремфилъ-тъ които ся намѣрвали вѣнъ отъ владѣнія-та имъ, но не могли да завършатъ това нѣщо. Тѣ прѣсадили още тѣзи дърва и въ индійскы-тъ си прѣселенія; но казватъ че плодъ-тъ на прѣмѣстены-тъ дървета е по долень.

Листіе-тъ, кора-та и самы-тъ дърва на това дърво иматъ и тѣ силнѣ миризмѣ както и плодъ-тъ. Ако бы да ся не обере плодъ-тъ добръ на врѣме-то си, надебѣява и става толкозъ твърдъ, щото само кора-та му остава за потрѣбѣ.

Всякой отъ жители-тъ има по нѣколко каремфилны дървета, които варди самъ, и обира плодъ-тъ безъ да обработва никакъ дърва-та. Въ всякой островъ дърво-то на каремфилъ-тъ има друго име. Въ Годорѣ ся выка *домодз*, въ Саранганъ *понгилванз*, а другагдѣ *хіанхе* и проч.

НЕ СТИГА ТОВА.

Малкый Коста играялъ единъ день въ градини-тъ и рыялъ земіи-тъ съ прашилкѣ-тъ, като сѣдѣла майка му на балконъ-тъ (кіошкѣ-тъ).

Но тутакси като ся обзриѣла видѣла че Коста го нѣла, а прашилка-та му быда хвърлена при едно дърво.

Коста, Коста, выкнѣла майка му; но

никакъвъ отвѣтъ. Коста, выкнѣла пакъ съ нетърпѣніе. Заповѣдай, мамо, тукъ съмъ, отговорило дѣте-то. А дѣ си, опытала майка му. Ето тукъ съмъ задъ врата-та на салѣ-тъ.

Майка му ся управила къмъ онѣзъ стражня и като го намѣрила опытала го пакъ, а що чинишь тукъ, чадо, що значи тоза? Но Коста останѣлъ като нѣмъ.

Иди си поиграй и не сѣди тукъ, рекла майка му. Ще идѣ, но не сѣдѣхъ тукъ отъ много врѣме, отговорилъ Коста мило-тежко.

Кажи ми, чадо, защо си дошелъ тукъ? що правишь? опытала майка му съ почудваніе.

За да ся накажѣ, защото откъсняхъ цвѣтъ-тъ за който ни зарѣча ты да не ся допремъ до него.

Сторилъ си голѣмо зло дѣто не си увардилъ заповѣди-тъ на майкѣ си, рекла майка му наскърбена.

Но сега, мамо, молихъ ти ся да не мя накажишь, защото както видишь, самъ си ся наказвамъ.

Костова майка имала обычай да го турѣхъ задъ врата-та когато струвалъ бесчиніе, за туй и той понеже искалъ да накаже самъ себе си, употребилъ истинъ-тъ начинъ.

Тѣбѣва да скърбишь, защото не си послушалъ зарѣчванія-та на майкѣ си, рекла тя.

Наистинѣ, мамо, скърбенъ съмъ, но това не стига: трѣбва да ся накажѣ още и да сѣдѣхъ тукъ довольно врѣме за да размышлявамъ и да ся каѣмъ.

Ето слѣдствія-та на добро-то възпитаніе, това малко дѣте разумѣвало нѣща, които мнозина и отъ самы-тъ родители не разбиратъ.

Да скърби нѣкой за грѣшкы-тъ си не е довольно, трѣбва и да усѣти че е съгрѣшилъ и на Бога и на человекѣ и да ся покае. Съ този начинъ ще може да ся съпротиви на искушеніе-тъ, когато го нападне на ново и поиска да го завлѣче въ грѣхъ.

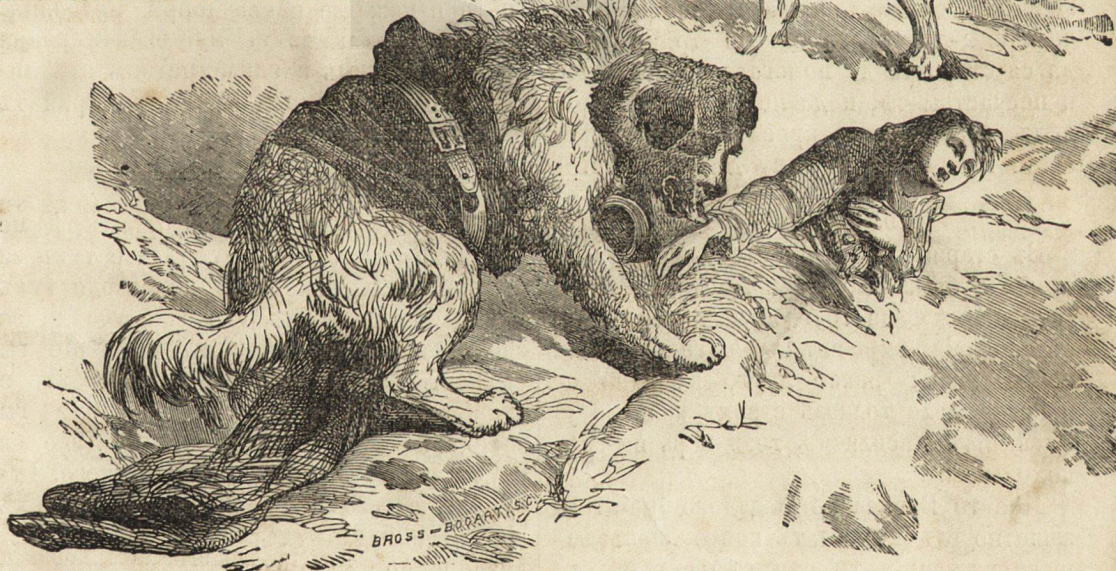
Родители-тъ ако обычатъ челядь-тъ си трѣбва да гы съвѣтватъ и ръководятъ тѣй щото да могатъ да различаватъ лошо-то и неправедно-то на всякъ грѣшкѣ и тогазъ да ся каѣтъ и да искатъ прощеніе отъ родители-тъ си.

Алпийско-то или св. Бернардско-то куче.

Единъ отъ по знамениты-тъ проходы прѣзъ Алпийскы-тъ горы ся казва проходъ-тъ на св. Бернардъ. Войска-та на Римляны-тъ прѣзъ тамъ минъ; така и Шарлеманъ и Барбаросса; а послѣ въ Майя 1800 Великий Наполеонъ прѣминалъ тамъ съ 30,000 войска, топове, конници и пр. Сегашно-то му име ся дава отъ Манастиръ-тъ на св. Бернардъ, едно голѣмо каменно здание съградено на върхъ-тъ на той-и приходъ 8,150 нозѣ надъ морскъ-тъ равнинъ.

Тойзи манастиръ казватъ да е былъ основанъ въ лѣто 862 отъ Бернардъ де Ментонъ. Най високо-то мѣсто е на всички-тъ Алпы дѣто живѣять хора. Студъ-тъ става тамъ толкозъ тежкъ щото едно малко езеро което е близу при манастиря замръзнуло е деветъ мѣсецъ всякъ годинъ.

Главна-та цѣль защо ся е турилъ въ това мѣсто манастиръ была за спомаганіе-то на пѣтници-тъ, които уловени въ опѣзи снѣжны бури които тамъ често ставатъ бы загину.

ли безъ прибѣжище и помощници. Благодарѣтели-тъ калугери отъ манастиря сѣ давали всичко-то си врѣме на тази челоуѣколюбивъ работъ. Иматъ за помощници въ това дѣло нѣколко хубави едри кучета, отъ единъ изреденъ родъ, които излѣзватъ и търсятъ пѣтници-тъ които сѣ паднали въ снѣгъ-тъ.

Тѣзи благородны и вѣрны животны во-

димы отъ инстинктъ-тъ си сами излѣзватъ, та ся расхождатъ горѣ и долу около пѣтекъ-тъ, и като намѣрѣтъ нѣкого падналъ въ пѣтъ-тъ идѣтъ му на помощь, и ако подушатъ че има нѣкой заровенъ подъ снѣгъ-тъ, лаятъ съсь силенъ гласъ за да извѣстѣтъ на господари-тъ си, и захватъ да роватъ съ крака-та си. Като намѣрѣтъ заровенный-тъ мѣчатъ ся

съ близаніе-то на лице-то съ топлый-тъ си языкъ да го събудятъ и съживятъ. Носятъ вързани на шій-тъ еднѣ бѣкли-ца съ ромъ или конякъ, малко хлѣбъ и еднѣ топлѣ завивкѣ за несчастный-тъ пѣтникъ, и ако той не може да ходи нито може куче-то да го истегли изъ ровъ-тъ, то куче-то го оставя и скоро ся затичва на мѣнастырь-тъ и съ уста-та си дърпа звѣнца за господари-тъ да дойдѣтъ, и гы завежда при полумърт-вый-тъ или мъртвый-тъ человекъ. Много человекъ сѣ ся избавили отъ смъртъ чрѣзъ похвалны-тъ старанія на тѣзи человекъ-любиви калугери и добры-тъ имъ помощ-ницы. Въ монастырь-тъ държатъ кожѣ-тъ на едно старо куче (напълненъ съ съ сламъ и исправенъ за да стои като жи-во) което носило бѣлѣгъ (нишанъ) за хвалѣ, защото бѣ избавило повече отъ четиридесетъ человекъ.

Вы, дѣца, които четете това, ако ся случи да пътувате нѣкога въ онѣзи мѣ-ста, да не забравите да ся отбѣете отъ пѣть-тъ за да видите онѣзи добры ку-чета. Още и да ви бѣде на умъ-тъ че ако тѣзи безсловесны животны показватъ толкозь усердіе да правятъ добро къмъ человекъ-тъ, колко повече трѣбаше вы да ся стараете да помагате на бѣдны-тъ и несчастны-тъ, и да не чакате да дой-дѣтъ таквызъ и да просятъ но да излѣ-звате и да търсите кому да помагате.

ВАСИЛИСКЪ-ТЪ.

Въ старинѣ, когато естествена-та и-сторія е была още въ пелены-тъ си, ко-гато окружавали толкозь извънредны по-вѣствованія, смѣсены съ много приказки не истинны; никое друго живоотно не произвеждало толкозь страхъ колкото у-жасный-тъ Василискъ, този царъ на вѣ-коходы-тъ.

Име-то Василискъ е дадено на това живоотно отъ хохолъ-тъ който ся възвы-шава на заднѣ-тъ странѣ на главѣ-тъ му, и който прилича по нѣщо на гѣжвъ.

Древни-тъ изобразявали Василискъ-тъ че носи свѣршеннѣ гѣжвъ на главѣ-тъ си.

Прѣчудна още е была и приказка-та за произхождение-то му, защото нѣкои вѣр-вали че ся былъ изчупилъ отъ едно яйце, което снеслъ единъ пѣтелъ и го измѣ-тила ехидна или жаба; а други другояче.

Вѣрвали че е толкозь ядовитъ, щото и самото му дышаніе отравяло въздухъ-тъ и причинявало смъртъ на всяко живо-отно и на всяко саденіе което бы ся до-прѣло до него. Писано е въ исторіѣ-тъ че, единъ всадникъ (коноѣздець) ка-то убилъ единъ василискъ съ съ сулицѣ-тъ си, ядъ-тъ слѣзълъ по дърво-то и у-билъ не само человекъ-тъ но и конь-тъ на когото сѣдѣлъ. Още и самый-тъ про-съ погледъ на василискъ-тъ припозна-ванъ былъ за смъртоносенъ върхъ всич-ко дѣло хвърлялъ очи. Само-то живоотно което могло да стърпи приближаваніе-то му, былъ единъ великогласенъ пѣтелъ, отъ когото толкозь ся боялъ василискъ-тъ, щото понуждаванъ былъ да бѣга отъ гласъ-тъ му.

Таквызъ сѣ были басни-тъ на древ-ни-тъ за василиска; но по нова-та е-стествена исторія показа че неправедно е трепералъ свѣтъ-тъ отъ бѣдний-тъ василискъ; понеже вмѣсто ядовитъ той е съвсѣмъ незлобивъ и неврѣдителенъ, и живѣе въ горѣщій-тъ поясъ на Южнѣ Америкѣ и ся храни само отъ насѣко-мы. Катери ся лесно и искусно на дръ-вя-та и може да плува добрѣ. Величина-та му или дължина-та му е май равна съ единъ лакеть и еднѣ третинѣ отъ ла-кеть-тъ отъ муцунѣ-тъ му до край-тъ на опанкѣ-тъ му.

КАКЪВЪ ВОЖДЪ Е ХРИСТОСЪ.

Читатели-тъ, а най вече малкы-тъ не трѣба да мислятъ, че дума-та е тукъ за пѣтеводитель, който ще гы изводи тукъ изъ нѣкожъ дѣбравѣ, ако ся случи да ся заскытатъ нѣкогы въ нежъ, нито ще гы сваля отъ стрѣлнѣ скалъ, на коѣто е възможно да ся закачатъ, нито ще гы заведе пакъ въ голѣмый-тъ пѣтъ, ако ся случи нѣкогы да кръшатъ отъ него. И-сусъ Христосъ, този добрѣ и сигуренъ вождъ на малкы-тъ дѣца не общава та-кова нѣщо; макаръ че и туй може да стори, ако стане нужда. Христосъ иска да земе дѣца-та подъ промышленіе-то си и да гы направи да го слѣдватъ, за-щото падатъ въ бѣдѣ да съгрѣшаватъ всякой день и дѣйствително отъ много малкѣ врѣсть захващатъ да съгрѣшаватъ.

Грѣхъ-тъ е толкозь лошо нѣщо прѣдъ очи-тъ Божии, щото не може да търпи ка-то гы гледа въ таквъзъ бѣдѣ, да не имъ

даде рѣжж за помощь да ги избави отъ немъ, и да ги води за рѣжж къмъ небо-то. Тойзи е пѣть-тъ и такъвъ вождь-тъ, за кого говоримъ, вождь, който има много добродѣтели дѣца като на спят-ници, които отивагъ съ него въ жилища-та му на небо-то. Дано го приемете въ всички за пѣтеводитель, за да вы въведе Той въ вѣчно-то блаженство!

количество отъ пары-тъ по свѣтъ-тъ.

Смѣта ся че пары-тъ по всички-тъ свѣтъ възлизатъ до 600 милиона таллера, отъ които 400 сж въ обращеніе и 200 въ разны банки (сарафлѣцы).

— Градъ Бостонъ въ Америкѣ, който обима около 500 хыляды жители, има около 200 училища отъ разны класове, въ които ся учатъ повече отъ 20 хыляды дѣца. За заплатѣ на учителя-тъ ся иждивяватъ повече отъ 40 хыляды таллера. Право наричатъ Бостонъ Новѣ Аѣниѣ.

СТИХОТВОРЕНІЕ.

ПОМНѢТЕ СМЪРТНЫЙ ЧАСТЬ.

1 О, какъ съмъ чудно промѣненъ!
Бездушентъ блѣдентъ и студентъ;
Прѣдъ васъ, любезны, азъ лѣжж:
За жалбы-тъ ви не брежж.

2 До вчера бѣхъ съ васъ заедно
И веселихъ ся суетно
А днесъ ся вращамъ у прѣстъ-тъ
Поразентъ грозно отъ смъртъ-тъ.

3 Животъ, имотъ и веселѣж,
Все що желаяхъ въ тѣхъ земѣхъ;
Любезны мили роднины,
Вечъ вси сж мя оставили.

4 Недѣйте, мили, вечъ плака
Че ся изгубвамъ отъ свѣта.
Отець духъ-тъ ми повыка
При себе горѣ въ небеса!

5 Турѣте мя въ студенный гробъ
За тѣло-то ми земный домъ,
Спокойно мирно тамъ да спѣхъ
До славный-тъ день на Христа.

6 И вы помнѣте смъртний часть
Какъ скоро иде и къмъ васъ,
Какъ всичко тукъ е суета;
И тамъ сждѣ-тъ и вѣчность-та.

Ив. А. Т.

ИЗВѢСТІЕ.

 Почтени-тъ ни Настоятели ся умоляватъ колко по скорю възможно да ни извѣстятъ кой колко экземпляри да му пращамы, и онѣзи които за тѣхъ години оше не сж платили спомоществованія-та си умоляватъ ся да внесжтъ незабавно пары-тъ до редактора, Г-на А. Л. Лонга, въ Джамлѣ-ханъ въ Цариградъ.

СЪДЪРЖАНІЕ.

	Стран.
Алавастрентъ-тъ сждѣ.	90
Алпійско-то куче.	93
Американскы-тъ Индіанци.	84
Безсмъртна-та книга.	49
Безумный-тъ по безуміе-то си.	83
Благоврѣменно-то напомнуваніе.	10
Благодѣтельность.	6
Благодѣтельство.	43
Благочестива слугыня и злодѣецъ.	58
Важны напомнуванія.	16
Взаимно вліяніе.	58
Видѣлото на слѣнце-то.	23
Волъ-тъ мистный.	79
Вѣщи-тъ.	52
Въскресеніе-то.	42
Высокомѣріе.	87
Гну или Бивологлавъ конь.	79
Да живѣете за други.	30
Да не свидѣтелствувашъ на лѣжж.	81
Даръ-тъ на Святаго Духа.	82
Дѣтъ-тъ делвы.	72
Добра сполука.	37
Добри правила.	87
Добро за зло.	38
Добъръ отговоръ.	20
Добъръ свѣтъ.	64
Добъръ сынъ.	53
Добры-тъ пѣтеводитель.	86
Домашны речеты.	71
Дѣска-та одържа.	21
Едно задаче за математицы-тъ.	32
Естественный мость.	25
За навѣкинуеніе-то.	54
Забѣлѣжителни прѣдопаванія.	6
Заглуханіе-то.	78
Загубена-та кесія.	60-68
Заради око-то.	44
Защо пада ябълка?	28
Звѣзды-тъ на млѣчный-тъ пѣтъ.	4
Избавяніе отъ отравяніе-то.	39
Индійка майка.	46
Индійче дѣте.	51
Инстинктъ-тъ у животны-тъ.	47
Испытъ на пушкы-тъ.	11
Истинно богатство.	23
Ихневмонъ.	45
Какъвъ вождь е Христосъ?	94

	Стран.		Стран.
Благовонныя цвѣты	91	Святость	65
Бѣды вниматели	91	Священнопроповѣдникъ и дѣкарь	86
Василискъ-тѣ	94	Серіозность	73
Годѣмо слѣдствіе отъ малѣхъ причинъ	91	Сила-та и намѣреніе-то на Евангеліе	55
Каквы дружина обычае ?	9	Сила-та на майчины-тѣ думы	30
Камлопардѣ-тѣ	36	Силѣ примѣръ отъ сребролюбіе	66
Котопаксъ	79	Скорость	23
Кытайско искусство	35	Слово отъ малый-тѣ Петръ	83
Кытайскы игры	88	Слонови жѣби	87
Кытайскій-тѣ языкъ	63	Слонъ-тѣ	13
Лѣжа-та остава	50	Слонъ обличава крадецъ	70
Любопытны нѣща 6; 12; 31; 52	52	Слѣпа кошницоплетица	6
Любопытны записванія въ Индіѣ	15	Сполука въ работѣ-тѣ	3
Майчино възпитаніе	40	Способность-та на челоуѣка	51
Малый-тѣ Григорчо и яблѣж-тѣ	22	Статистика 40.	87
Мѣдри изрѣченія	35	СТИХОТВОРЕНІЯ.	
Мѣрзель-тѣ	15	Вззѣаніе на душѣ-тѣ	56
Награда-та на честность-тѣ	71	Милость-та Христова	80
Най важнѣй-тѣ въпросъ	47	Молитва за доволство	32
Най добро-то ученіе	67	Молитва Създателю	16
Народно просвѣщеніе	62	Помните смѣртный часъ	95
Наченвай день-тѣ съ Бога	87	Призованіе	72
Небесны-тѣ врата	7	Славна-та земля	48
Нелѣпный-тѣ Индіянецъ	74	Суета-та	88
Немилосѣрдіе-то къ животны-тѣ	32	Святѣлы-тѣ	24
Непотрѣбенъ челоуѣкъ	27	Христіанска любовь	8
Не стига това	92	Щурецъ-тѣ и нравы-тѣ	64
Новогодишны размышленія	1	Свѣтъ за дѣца-та	15
Нрави и обычаи между Абисинцы-тѣ	67	Сиромасы-тѣ въ Лондонъ	5
Нѣщо за сѣнища-та	90	Сѣрдечна чистота	66
Нюфондландско куче	61	Тѣло-то и дрѣхы-тѣ	64
Обличаніе-то на Божіи-тѣ сиромасы	35	Удови смы единъ на други	66
Опытъ на любовь	22	Урокъ за прилѣжаніе-то	69
Остроуѣреніе	72	Успѣхъ на Христіанство-то	41
Остроуміе-то на слонъ-тѣ	37	Учителско-то званіе	59
Паякъ-тѣ	22	Фредерикъ Великій	19
Планина-та Бланкъ	63	Френско-Американскій телеграфъ	5
Подза отъ художество	14	Христіянинъ-тѣ	82
Послѣдувайте мене	57	Христіанска Храбрость	59
Похвала отъ челоуѣцы	18	Христіанскы мѣрила	8
Празность	22	Цѣрковна Исторія	26
Признателна-та маймуна	76	Цѣна-та на врѣмѣто	23
Примѣри за дѣца-та	23	Черна-та Змія	75
Примѣръ за майкы-тѣ	31	Честность въ игры-тѣ	8
Противъ молцы-тѣ	77	Четири вида слушатели	22
Прѣдуготовленіе за смѣръ	42	Швецъ-тѣ (шіачъ-тѣ)	77
Псета	44		
Пѣлнота-та Христова	11	КАРТИНКИ.	
Пѣть-тѣ къ небѣ-то	34	Алпійско-то куче	93
Работа за Исуса	2	Американскы-тѣ Индіанцы	84
Работа-та на Христіянина	78	Вѣлци-тѣ	52
Разговоръ-тѣ при софрѣ-тѣ	29	Естественный мостъ	25
Размышленіе	71	Индійка майка	46
Разны свѣдѣнія 3; 23; 30; 32; 40; 45; 62; 63; 70; 88. 95;	64	Камлопардѣ-тѣ	36
Райскы птицы	12	Немилосѣрдіе-то къ животны-тѣ	32
Религія-та и търговія-та	33	Нюфондландско куче	61
Самодовольность	78	Райскы птицы	12
Свободно възпитаніе	64		